

Előkészületek a döntésre.

— Moraht őrnagy cikke. —

A harcéri helyzet habár jelenleg a lakus szemnek nem is nyújt valami érdekeset, mégis vannak oly mozzanatok, amelyek a katonai megítélés szempontjából a legnagyobb fontosságúak. A semleges kritika, nevezetesen a svájci is, alaposan foglalkozik az előkészületek ez idő szerinti állapotával, amelyből mindenféle fontos következtetéseket von le. Kétségtelen, hogy jelenleg

az Anglia, Franciaország, valamint Olaszország és Szalonika hátsó összeköttetései ellen irányuló tengerészeti támadásunk áll az előérben.

Készül, amit a különböző legfőbb hadvezetőségek e háború folyamán oly sokszor hangoztattak: a döntés. Amde, ilyen döntést a tengeren való győzelem egymaga nem hozhat magával. Szárazföldi seregünk erejének meg kell maradnia, úgy hogy, kitartó legyen a defenzívában és ellenállhatatlan az offenzívában. A tengeri és szárazföldi háború kiégészi egymást és minél inkább ismerhetjük fel, hogy korlátlan tengeralattjáró háborúink rövid idő alatt milyen döntő jelentőségűvé vált, annál nagyobb lehet az örömünk, hogy valamennyi szárazföldi frontunk mindenütt megfelel a rája háruló feladatoknak.

Félhivatalos helyről arról értesülünk, hogy az angol támadásoknak a Somme-területén az a céljuk, hogy a brit állásokat megerősítsék. Az az offenzíva, amely a Somme és Ancre területén július 1-től november 19-ig folyt, hasztalanul törekedett arra, hogy minket a francia és belga területről elűzzön, sőt néhány oly terepponton akadt meg, amely rájuk nézve nem épen kedvező egy tőlünk kiinduló támadás esetére. Ez a sorsa minden megakadt offenzívának, amint mi magunk is hátrányosan tapasztaltuk azt Baranovicsi körül és Volhíniában, amikor az oroszok a múlt nyáron összeszedelőzködbek ahhoz a nagy stratégiai előnyomuláshoz, amellyel egész keleti frontunkat a Pripjet-mocsaraktól északra és délre fel akarták göngyöltetni. Ha már most az angolok egyes hadsereg-részeik céltalan feláldozásával arra törek-szenek, hogy defenzív erejüket a Sommenál megerősítsék, akkor az egyáltalán nem szól azon szándékuk mellett, mintha belátható időn belül ismét offenzívát akarnának kezdeni, hogy befejezzék azt a művet, amelyet sok százezer emberük feláldozása után abbahagytak. Ez a defenzív hadi előkészület némi ellenmondásban áll ama nagy szavakkal, amelyekkel néhány nappal azelőtt Bonar Law dobálódzott. Azt mondotta, hogy az angol csapatok erkölcsileg fölényben levőknek érzik magukat és hogy most már anyagilag is fölényben vannak. Az angol front hozzávetőleges kiterjedése 145 kilométer és érthető, ha az angol hadi politika minden erővel arra törekszik, hogy minél nagyobb frontszakaszt vegyen a vezetése alá. Minél nagyobbakká válnak a nehézségek Franciaországban, annál gyanakvóbb Anglia szövetségesével szemben, amely nélkül a szárazföldről már rég a tengerbe dobtuk volna. Svájci híradások szerint az angolok frontjukat már rég Soissonsra terjesztették ki, ha nem is megszakítás nélkül, de úgy, hogy Porenótól délre egyes szakaszokat angol csapatokkal szállottak meg.

Azon élmény után, amelyben a francia seregnek a 304-es magaslatnál nem régiben része volt, elképzelhető, mi a céljuk

azoknak az átesoportosításoknak, az Aisne és Maas völgye között Verduntól délre, amelyekről hírt kaptunk.

A Lotharingiából és Elzászból érkező hírekkel is arra következtetni, hogy a fran-

ciák az ott megmerevedett állásaikba új életet akarnak lehelni, természetesen, hogy az előkészületeket megtették.

Bármily kemények is voltak a fagyok, a mi előkészületünknek mégis kedveztek.

A hírszerzés sokszorosan megkönnyebült és mivel az utak szállárdakká lettek, akadálytalanul szállíthattuk az anyagokat a gyűjtőhelyekre. Azonban bármily fontosak a taktikai célokra a hírszerzések, egy nagyszabású hadvezetőség mégsem köti magát annak eredményeihez. A nagy célok lebegnek a szeme előtt és csak azokhoz a nagy vonalakhoz tartja magát, amelyeket a kezdeményezés szab eléje.

Keleti frontunkon is nagyobbakká lettek az előkészületek.

Az orosz front mögött állítólag számos csapatmozdulat történik. Néha azonban az a benyomásunk, mintha az orosz hadvezetőség nem engedné az előkészületeket teljesen megérlelni, mintha türelmetlenségtől hajtattva, elfelejtene, hogy kis eszközökkel nem lehet nagyot elérni és hogy kis vállalkozások kudarcával ellenlökéseket esábit a nyakára, ami az ellenkezőjét hozza magával annak, amit eredetileg akart, tudniillik a front mögötti hangulat megjavítását. Talán ezzel megjavítható a Mitau ellen elcsúszott előnyomulás is, amelyet Dimitriev hadserege megkísérelt. Operációs célját nem érte el és arra kényszerült, hogy minden erőt felszívjon, amely Riga területén állott, abból a célból, hogy a Tirul-mocsarak kedvezőtlen terepén legalább a főállást fedezhesse. Előnyök helyett hátrányok.

A helyek, hogy kibővítették volna a rigai hídfőt, az oroszok annak megszüntetésére voltak kénytelenek beletörődni és e negatív célért tetemes veszteségeket kellett áldozniuk.

Ugyanez mondható azon részleges offenzíváról, amelyet az oroszok Dél-Bukovinában indítottak volt. A Kirilbabánál tett előnyomulások meghiusultak. Brusilov valószínűleg el akarta érni a Borgói szorot és az Aranyos Beszterce völgyének a bejáratát, hogy, ami után annyira áhítozott, becsaphasson magyar területre. A József főherceg frontján álló szövetségeseink kitartása meghiusította ezt a tervet és az oroszok hasztalanul véreztek.

Az oldh fronton Ojtoznál, a Caimunál és a Cusinunál nagy erővel nyomult elő az ellenség. A cél nyilvánvaló volt: a Dél-Bukovinában és a Putna-Szereth-vonalán álló seregek összekötő vonalán Arz és Kövess hadseregeinek a nyomását megszüntetni. A terv kudarcra jutott és a nyomás most is fennáll. Az Okna és Galacz között koncentrált új orosz haderőknek eddig nem sikerült bárhol is visszanyomni erős támadó állásunkat. Galacz várát mint azelőtt, úgy most is súlyosan fenyegeti Mackensen hadserege. Ez azért nem érthető, mi alapon biztathatta a cár a minap szövetségeseinek a delegáltjait arról, hogy a végső győzelem biztosítva van. Jobban megfelel a valóságnak Szaszanov véleménye, aki egy orosz újságíró előtt a napokban úgy nyilatkozott, hogy a katonai helyzet nem elég határozott.

Az olasz sajtóban nagy az aggodalom a központi hatalmak állítólag tervbe vett támadása miatt. Úgy érzik, hogy miután Románia le van terítve, a legközelebbi támadás Olaszország ellen készül. Külsőleg abban nyilvánul az az aggodalom, hogy védelmi állásaikat erősítik. A kemény téllal járó nehézségek az olaszokra nézve szemmel láthatólag megnövekedtek, azonképpen a gazdasági bajok is éles búvárhajó-harcaink által.

Egészen véve az antant békeajánlatunk elutasítása által nemcsak súlyos, de éppen sémével reménytelen helyzetbe sodorta magát a tekintetben, hogy a békeajánlatunkra adott feleletében megállapodott hadi céljait valaha is megvalósíthassa.

Repülőink eredményes támadása Brindisi ellen.

BUDAPEST, február 13. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Február 11-én délután tengerészeti repülőink egy csoportja sikeres felderítő repülést hajtott végre Valona, Santi Quaranta és Corfu felett. Egy másik repülőcsoportunk február 12-én a kora reggeli órákban támadást intézett Brindisiben katonai műtárgyak és torpedójárművek ellen és bombatalálatokat ért el. Valamennyi repülőgépünk sértetlenül tért vissza.

HAJÓHADPARANCSNOKSÁG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály)

A francia napilapok csak kétszer hetenként jelenhetnek meg.

GENF, február 13. A francia belügy-minisztérium közli, hogy a francia napilapok 15-iktől kezdve csak hetenként kétszer jelenhetnek meg, akkor is korlátozott tartalommal.

A német tengeralattjárók 22 ezer tonnát süllyesztettek el.

— Hivatalos közlés a tengeralattjárók munkájáról —

Berlin, február 13. A Wolff-ügynökség jelenti: A február 11-én elsüllyesztettnek jelentett 10 gőzös között egy körülbelül 7500 tonnas angol gabonaszállító gőzösen kívül három felleggyverzett nagy teherszállító gőzös és egy felleggyverzetlen 3000 tonnas angol gőzös volt.

A tengeralattjáróinktól újabban beérkezett jelentések szerint még a következő hajókat süllyesztették el:

Egy ismeretlen nevű 300 tonnás angol vitorlást, amely gránátot szállított, a Holland nevű 305 tonnás francia bárkát, amely sőt és bort vitt, a Contiante és a St. Marie nevű francia vitorlásokat, amelyek szenet vittek Franciaországba, egy eloltott lámpásokkal haladó körülbelül 4000 tonnás gőzöst, a Cercera nevű orosz gőzöst, amely 5000 tonna szenet vitt a francia admirálisnak és három vitorlást. Az elsüllyesztett hajók összesen 22.000 tonna tartalmuk voltak.

Bolgár hivatalos jelentés

Szófia, február 13. A bolgár vezérkar közli február 12-én:

Macedóniai arcvonal: Az egész arcvonalon meglehetősen győnge tüzéségi tevékenység. Több szakaszon fegyver- és gépregyver-tüzelés mindkét részéről az örkülönmények között. Élénk repülőtevékenység a Vardar völgyében és az Orfano-öböl fölött. Dovo pályaudvarától keletre Braune hadnagy lelőtt egy angol kétfedelűt, amely felborult és a földre zuhant. A vezető meghalt.